

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

**МАТЕРІАЛИ
*II студентської наукової конференції***

26 квітня 2018 року

Харків 2018

допомогою якої, наприклад, можна проводити світові міжбанкові фінансові операції без необхідної централізації, розробити гнучкі і надійні системи постачання, управляти процесом поставок, організувати надійну платформу для укладення контрактів між постачальником послуги і її безпосереднім споживачем тощо.

За даними ресурсу CB Insights, blockchain незабаром трансформує такі галузі як: банківська справа, фінанси, біржові торги, кібербезпека, освіта, системи для голосування і виборів, продаж і лізинг автомобілів, прогнозування і статистика, музика, нерухомість, охорона здоров'я, страхування, торгівля ... Список можна продовжувати і продовжувати» [1].

Україна також у руслі нових тенденцій. Так, в кінці 2016 року, НБУ схвалив і презентував дорожню карту Cashless Economy, в якій прописані плани по використанню blockchain в Україні. Міністерство аграрної політики і продовольства впроваджує технологію blockchain в Державному земельному кадастрі [2]. Сьогодні Україна опинилася у переліку з чотирнадцяти країн, які стали лідерами із впровадження технології блокчейн [2].

Сьогодні blockchain все більше і більше знаходить застосування в логістичних ланцюгах поставок. Blockchain не тільки прибирає непотрібних посередників в ланцюгу поставок, економить витрати і набагато знижує обсяг документообігу, але також забезпечує безпеку, зменшуючи кількість помилок і запобігаючи спроби обману і шахрайства.

Так, ритейлер WalMart тестує нову технологію на поставках манго в США і свинини в Китай. Її впровадження підвищить ефективність управління запасами і забезпечить безпеку поставки продуктів харчування [3]. А компанія EverLadger використовує blockchain в ланцюжку поставок для підтвердження джерела походження в торгівлі алмазами.

Як відбувається, оформляється і перевіряється угода з використанням технології blockchain? В закритій розподіленій бухгалтерській програмі, яку використовують продавець, покупець і їх банки використовується схема акредитива. Система синхронізується, зберігаючи і шифруючи останні дані за контрактом, так що всі сторони отримують по угоді оновлені дані. Суть її роботи в тому, що різні стадії виконання угоди можуть бути закодовані в «розумному» контракті і, як тільки виконуються певні умови, в контракті запускається нова стадія. Переміщення товару відстежується по GPS, є дані від датчиків стану товару. Наприклад, якщо товар оснащений GPS-датчиками, це дозволяє відстежувати його переміщення. Як тільки він опиниться в порту покупця, електронний контракт оновиться, власник товару зміниться, а платіж за товар буде авторизований. Платіж проходить з використанням blockchain-системи. Просування від паперових документів і ручних процесів до електронного трекінгу в розподіленій програмі зменшує ризики помилок, а також скорочує до хвилин ті процеси, які раніше займали дні [4].

Список використаних джерел:

1. Технологія blockchain в логистике [Електронний ресурс]. URL: <http://logist.fm/publications/tehnologiya-blockchain-v-logistike>.
2. З вересня в Україні було проведено більше 24 тисячі аукціонів із застосуванням blockchain [Електронний ресурс]. URL: <https://www.epravda.com.ua/press/2018/02/26/634391/>.
3. Блокчейн и логистика [Електронний ресурс]. URL: <https://golos.io/ru--blokcheijn/@akela/blokchein-i-logistika>.
4. Технологія blockchain в логистике [Електронний ресурс]. URL: <http://ric-logistics.ru/novosti/tehnologiya-blockchain-v-logistike/>

Огребчук Анастасія Владиславівна
ХНПУ імені Г.С. Сковороди
юридичний факультет, 4 курс, 46 група
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
фінансів і обліку Синиця Т. В.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Отримавши статус суверенної незалежної держави, Україна стала на шлях розвитку

ринкової економіки. Цей перехід супроводжувався підвищенням рівня інфляції, кризою платіжної системи, спадом різноманітних сфер виробництва, вплив яких негативно позначився на діяльності господарюючих суб'єктів. Для оздоровлення фінансово неспроможних підприємств на законодавчому рівні було створено спеціальний механізм – інститут неспроможності (банкрутства). Статистичні дані свідчать про те що кількість заяв, поданих в арбітражний суд для збудження справи про банкрутство у період з 2012 по 2015 постійно зростало, але тільки 9,7 % було почато справ про банкрутство неплатоспроможних підприємств стосовно кількості заяв, поданих в арбітражний суд для збудження справи про банкрутство (за даними 2015 р.) [1]. Відповідно до даних, зібраних за методологією рейтингу DoingBusiness, серед усіх компонентів рейтингу в Україні найгірший стан справ з врегулюванням процедури неплатоспроможності. Так, середня тривалість процедури банкрутства підприємства, описаного методологією рейтингу, складає 2,9 років (для порівняння, у розвинених країнах- членах ОЕСР – 1,7 р.), а її вартість – 42% від вартості майна боржника (9% для країн-членів ОЕСР). Вітчизняна процедура банкрутства забезпечує повернення кредиторів – 8,3% коштів, за цим показником Україна ділить з Камбоджею 161-162 місце серед 165 країн, у яких існує судова процедура банкрутства [2].

Проте це не означає, що українське законодавство є вкрай недосконалим. Навпаки, у Законі України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" присутні майже усі інститути, притаманні розвиненим країнам з ефективною системою банкрутства. Отже, згідно з п.2 ст. 1 цього закону, банкрутство - визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити встановлені грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури. Та відповідно до п.8 ст.1 цього ж закону, неплатоспроможність - неспроможність боржника виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредиторами не інакше, як через відновлення його платоспроможності. Однак, недосконале формулювання певних положень закону та, особливо, його імплементація, зводить нанівець будь-які інноваційні нововведення. Однією з головних проблем в Україні є те, що у таку процедуру як правило вступають підприємства, які уже тривалий час є неплатоспроможними, та з яких уже виведені усі більш-менш ліквідні активи, як наслідок, більшість кредиторів залишаються ні з чим, а процедура банкрутства їх проблем не вирішує. Ще однією проблема - відсутність належного захисту заставних кредиторів. Процедура банкрутства далеко не завжди повинна закінчуватися ліквідацією боржника. Іноді інтересам усіх зацікавлених осіб буде відповідати продовження роботи підприємства після внесення коректив у його діяльність. Закон про банкрутство певною мірою забезпечує такі можливості, однак робить це за допомогою двох різних інструментів, правова та економічна природа яких є однаковою: процедурою санації та мировою угодою. Об'єднання цих двох механізмів у єдиній процедурі зробило б таку процедуру значно ефективнішою та привабливішою як для боржника, так і для кредитора. Оптимальна процедура банкрутства повинна знаходити баланс між інтересами кредиторів та боржника, а також враховувати соціальні наслідки ліквідації підприємства. Однак, чинний закон, у першу чергу, стоїть на захисті інтересів боржників [2]. Таким чином, Закон про банкрутство має чимало інших напрямків для вдосконалення, включаючи поліпшення регулювання позасудової санації, налагодження визнання іноземної процедури банкрутства та приведення закону у реальну відповідність типовому закону ЮНСІТРАЛ про транскордонну неплатоспроможність, а також запровадження бази даних для кредиторів для їх інформування про стан процедури банкрутства.

Список використаних джерел:

1. Кравченко О.О. Динаміка банкрутства підприємств та рівень безробіття [Електронний ресурс]. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/3/160.pdf>
2. Малюська Д. Дорого, дорого, неефективно: процедура банкрутства у сучасних реаліях України [Електронний ресурс]. URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2016/03/1/583495/>